

[Justitsministeren.]

Medlem Hr. Ulrich et humørfuldt Foredrag, som hvilede paa den Opfattelse, at hvis man tilfældigt havde tabt noget paa Landevejen, saa var man strafskyldig, hvis man ikke selv tog det op. Men deri tager det ærede Medlem fejl. Det er en Forudsætning for at kunne anvende Straf, at vedkommende har handlet forsætlig eller uagtsomt. Hvis der ikke kan bebrejdes den vedkommende noget, saa kan han heller ikke straffes. Hvis det ærede Medlem straks havde været klar over det, saa havde vi ikke hørt alle de morsomme Bemærkninger, som det ærede Medlem sagde, men altsaa sagde ud fra en forkert Forudsætning:

Det ærede Medlem Hr. Ulrich beklagede sig dernæst over, at Motorcykler, skønt fri Udblæsning er forbudt, undertiden gør en rasende Støj paa Gaderne om Natten; og der er vist mange af os, der er blevet vækket en Morgenstund eller ogsaa en sen Nattetime ved saadan Støj fra Motorcykler, og det er selvfølgelig aldeles utilbørligt og ogsaa strafbart som Gadeuorden. Men det er stadig det: Vi maa have mere Polit, hvis der skal være en Politibetjent ved hvert Sted og kunne attrapere den, der forsynder sig paa denne Maade.

Det ærede Medlem omtalte derefter, at en beruset Bilist ifølge Forslaget skal straffes for Forsøg paa at køre, og mente, at naar han ikke kom til at køre, saa havde han ingenting gjort, og saa var der heller ikke noget at straffe ham for. Jo, der er. Det strafbare, det er Villien, den onde Villie; han har villet køre, og det er Villien, man skal straffe. Saadan er det altid i Forsøg. Der er gjort Forsøg paa Manddrab, eller der er gjort Forsøg paa Voldtægt; Forsøget er mislykkedes, og Forbrydelsen er ikke blevet fuldbyrdet, men alligevel straffes Forsøget paa Grund af den Villie, vedkommende har lagt for Dagen! Derfor kan Forsøg paa i beruset eller paavirket Tilstand at køre Bil eller Motorcykle ligesaa vel straffes som Forsøg paa en hvilken som helst anden Forbrydelse.

Angaaende blændende Lygter har ganske naturligt mange udtalt sig, og jeg maa indrømme, at der var vistnok visse Børnesygdomme i Begyndelsen med Hensyn til Paatale af at køre med blændende Lygter; men det tror jeg nu, man er kommet ud over, og i hvert Fald er det mig ikke bekendt, at der i den senere Tid er sket noget, som nogen har haft Grund til at beklage sig over. Det er jo ganske overordentligt vigtigt, at de blændende Lygter

afskaffes. Det ærede Medlem Hr. Hedelund omtalte i denne Henseende de Cirkulærer, der er udgaaet fra Ministeriet, men havde, saa vidt jeg forstod, ikke nogen Indvending at gøre mod dem, men mod den Maade, hvorpaa de var blevet praktiseret, at de, hvad der navnlig er uheldigt, var blevet praktiseret forskelligt i op til hinanden stødende Retskredse. Men jeg tror, der nu har dannet sig en fast Praksis, og at Overholdelsen og Gennemførelsen af disse Cirkulærer sker paa en Maade, der er tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte i Forbindelse med de blændende Lygter, at der var ham bekendt nogle gule Lygter, som var fortrinlige. Jeg maa dertil sige, at der er bragt mangfoldige Universalmidler frem imod det blændende Lys i Motorlygterne, og nu har ogsaa en Groserer Bojesen, tror jeg, han hedder, fremstillet en Lygte, hvori der er en gul Skåal nede omkring Lyset, og det virker vist ganske godt. Brandvæsenet har gul Lygte og kan ikke i Almindelighed finde sig i, at andre skulde køre med det; men fra Brandvæsenets Side er der imidlertid ingen Indvending gjort mod denne Lygte, som jeg antager er den, det ærede Medlem omtalte. Justitsministeriets automobiltekniske Udvalg beskæftiger sig med den. Der er ingen Tvivl om, at gulfarvet Lys har en ganske særlig Evne til at trænge igennem Taage, og det er muligt, at denne Lygte viser sig at være det Universalmiddel, der skal anvendes paa dette Omraade. Men, som sagt, der har været mange fremme, og hidtil har det ikke vist sig, at man har fundet det rette.

Det ærede Medlem talte om, at det vist var rigtigt, at Fodgængerne gik i venstre Side af Landevejen. Der er utvivlsomt meget, der taler for det. Man har da foran sig Kørselsretningen, og det er altid en Fordel. Af samme Grund paa- staar jeg, at man skal gaa i Vinkel over Gaden, man skal kunne se, hvad der kommer en i Møde. Men ud paa Landevejen faar man jo det stærke Lys i Øjnene om Natten. Om Dagen kan det være godt nok, men om Natten kan det være noget omdisputabelt. Man har jo ogsaa den Risiko at blive kørt ned af Vogne, der overhaler en, altsaa bagfra, fordi mange Veje er saa smalle, at de næsten ikke lader nogen Plads tilovers for Fodgængerne i Vejsiden. Men det er en Ting, der er at overveje. Der er meget, der taler for, at Fodgængerne bør gaa i venstre Side. Paa den anden Side bliver det ikke let at